

I. Disposicions generals

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

15798 REIAL DECRET 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses. («BOE» 172, de 20-7-1999.)

El Reial decret 886/1988, de 15 de juliol, sobre prevenció d'accidents majors en determinades activitats industrials, modificat pel Reial decret 952/1990, de 29 de juliol, va incorporar al nostre ordenament jurídic la Directiva 82/501/CEE, del Consell, de 24 de juny, relativa als riscos d'accidents greus en determinades activitats industrials, així com les seves modificacions per les directives 87/216/CEE i 88/610/CEE, de 19 de març i de 24 de novembre, respectivament.

Així mateix, en compliment de la Llei 2/1985, de 21 de gener, de protecció civil, i del Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la norma bàsica de protecció civil, en què es recullen les directrius essencials per a l'elaboració dels plans especials per fer front a riscos específics, com és el cas del risc químic, el Consell de Ministres va adoptar, en la reunió del dia 23 de novembre de 1990, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Protecció Civil, l'Acord pel qual s'aprova la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic.

Després de més de deu anys d'experiència en l'aplicació de la Directiva 82/501/CEE, i després de l'anàlisi de prop de 130 accidents que han tingut lloc durant aquell període de temps a la Unió Europea, la Comissió Europea va considerar convenient fer una revisió fonamental de la Directiva, que recollís l'ampliació del seu àmbit i la inclusió d'alguns aspectes absents en la Directiva original, que milloressin la gestió dels riscos i dels accidents. Això ha conduït a l'aprovació de la Directiva 96/82/CE, del Consell, de 9 de desembre, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, que té com a objectiu l'obtenció d'un alt nivell de protecció per a les persones, els béns i el medi ambient davant d'accidents greus, mitjançant mesures orientades tant a la seva prevenció com a la limitació de les seves conseqüències i que, entre altres novetats, planteja la necessitat de tenir en compte la ubicació de les instal·lacions en la planificació urbanística.

L'aprovació d'aquesta nova Directiva 96/82/CE fa necessària l'aprovació d'una norma per incorporar-la al nostre ordenament jurídic, que substitueixi els reials decrets 886/1988 i 952/1990 esmentats.

Aquesta disposició es dicta en desplegament de la Llei 2/1985, de 21 de gener, de protecció civil, que en els articles 5, 6 i 12 estableix la catalogació d'activitats que poden originar emergències i l'inventari de centres, establiments i dependències en què es facin aquestes activitats, així com l'obligació dels seus titulars de disposar d'una organització d'autoprotecció i d'un pla d'emergència interior per a la prevenció de riscos i el control immediat dels sinistres que s'hi puguin produir.

Així mateix, preveu la facultat dels òrgans i les autoritats competents per requerir informació sobre determinades qüestions i la capacitat de les administracions públiques per desenvolupar un pla d'emergència exterior que, juntament amb el pla d'emergència interior esmentat, constitueixin un pla d'actuació únic i integrat.

D'altra banda, el capítol I, «Seguretat industrial», del títol III de la Llei 21/1992, de 23 de juliol, d'indústria, preveu el que disposa la Llei 2/1985, de protecció civil, i tipifica en el títol V, «Infraccions i sancions», l'incompliment de les mesures de seguretat previstes en aquesta Llei i en les normes reglamentàries de desplegament.

En relació amb la regulació anterior, aquest Reial decret conté definicions noves, estableix un únic sistema d'àmbit d'aplicació, que ha estat ampliat i simplificat, fa desaparèixer les llistes d'instal·lacions industrials, inclou una llista curta de substàncies enumerades i utilitza criteris més genèrics per establir les categories de substàncies, entre les quals s'inclouen, per primera vegada, les perilloses per al medi ambient.

S'incorporen nous requisits que ha de complir l'industrial titular de l'establiment afectat, amb la finalitat que dugui a terme una política de prevenció d'accidents greus que inclogui els objectius i els principis de l'industrial en relació amb la prevenció i el control de riscos, així com un sistema de gestió de seguretat que descriu els diferents elements posats en marxa que permetin definir i aplicar la política de prevenció.

Es presta una atenció especial als accidents amb possible efecte «dòmino», a causa de la ubicació i la proximitat d'establiments en què estiguin presents substàncies perilloses. Cal assenyalar, d'altra banda, el reforç dels sistemes d'inspecció amb la finalitat d'assegurar polítiques coherents en aquesta matèria en tota la Unió Europea. Així mateix, s'ha considerat convenient potenciar i millorar el flux i l'intercanvi d'informació sobre accidents greus tant entre l'industrial i les autoritats competents en cada cas com entre aquestes últimes i la Comissió Europea, a fi de conèixer-ne les causes i els efectes i tenir en compte les experiències que aporten, perquè no es tornin a produir accidents similars.

Finalment, l'annex IV recull la Decisió 98/433/CE, de la Comissió Europea, de 26 de juny, sobre criteris

harmonitzats per a la concessió d'exempcions d'acord amb l'article 9.6, a) de la Directiva 96/82/CE.

Les mesures que estableix aquest Reial decret, relatives a la prevenció, la preparació i la resposta davant d'accidents capaços de tenir efectes transfronterers, així com sobre intercanvi d'informació amb les autoritats competents dels països afectats, tenen en compte el que preveu el Conveni sobre els efectes transfronterers dels accidents industrials de la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides, signat el dia 17 de març de 1992 per l'Estat espanyol i ratificat el dia 16 de maig de 1997, tenint en compte la reserva establerta per la Comissió Europea relativa al fet que, per als productes expressament esmentats: brom, metanol i oxigen i per a la categoria de substàncies perilloses per al medi ambient, la quantitat que cal considerar és la d'aquest Reial decret.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de l'Interior, de Foment, de Treball i Assumptes Socials, d'Indústria i Energia, de Sanitat i Consum i de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres del dia 16 de juliol de 1999,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte la prevenció d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, així com la limitació de les seves conseqüències amb la finalitat de protegir les persones, els béns i el medi ambient.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Les disposicions d'aquest Reial decret s'apliquen als establiments en què hi hagi substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les especificades en la columna 2 de les parts 1 i 2 de l'annex I, amb excepció del que disposen els articles 9 i 11 —en el que es refereix a plans d'emergència exterior— i el que preveu l'article 13, les disposicions del qual s'apliquen als establiments en què hi hagi substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les especificades en la columna 3 de les parts 1 i 2 de l'annex I.

A efectes d'aquest Reial decret, s'entén per presència de substàncies perilloses la presència real o prevista a l'establiment o l'aparició de substàncies perilloses que, si s'escau, es puguin generar com a conseqüència de la pèrdua de control d'un procés industrial químic, en quantitats iguals o superiors als llindars indicats en les parts 1 i 2 de l'annex I.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret s'entén per:

Establiment: la totalitat de la zona sota el control d'un industrial en què es trobin substàncies perilloses en una o diverses instal·lacions, incloses les infraestructures o activitats comunes o connexes.

Instal·lació: una unitat tècnica dins d'un establiment on es produeixin, utilitzin, manipulin, transformin o emmagatzemin substàncies perilloses. Inclou tots els equips, estructures, canalitzacions, maquinària, instruments, ramals ferroviaris particulars, dàrsenes, molls de càrrega o descàrrega per a ús de la instal·lació, espigons, dipòsits o estructures similars, tant si són a flor d'aigua com si no, necessaris per al funcionament de la instal·lació.

Industrial: qualsevol persona física o jurídica que exploti o posseeixi l'establiment o la instal·lació, o qualsevol persona en què s'hagi delegat, en relació amb el funcionament tècnic, un poder econòmic determinant.

Substàncies perilloses: les substàncies, barreges o preparats enumerats en la part 1 de l'annex I o que compleixin els criteris establerts en la part 2 de l'annex I, i que estiguin presents en forma de matèria primera, productes, subproductes, residus o productes intermedis, inclosos aquells dels quals es pugui pensar justificadament que podrien generar-se en cas d'accident.

Accident greu: qualsevol fet, com ara una emissió en forma de fuga o abocament, incendi o explosió importants, que sigui conseqüència d'un procés no controlat durant el funcionament de qualsevol establiment al qual sigui aplicable aquest Reial decret, que suposi una situació de risc greu, immediat o diferit, per a les persones, els béns i el medi ambient, bé sigui a l'interior o a l'exterior de l'establiment, i en què estiguin implicades una o diverses substàncies perilloses.

Perill: la capacitat intrínseca d'una substància perillosa o la potencialitat d'una situació física per ocasionar danys a les persones, als béns i al medi ambient.

Risc: la probabilitat que es produeixi un efecte específic en un període de temps determinat o en circumstàncies determinades.

Emmagatzematge: la presència d'una quantitat determinada de substàncies perilloses amb fins d'emmagatzematge, dipòsit en custòdia o reserva.

Efecte dòmino: la concatenació d'efectes que multiplica les conseqüències, ja que els fenòmens perillosos poden afectar, a més dels elements vulnerables exteriors, altres recipients, canonades o equips del mateix establiment o d'altres establiments pròxims, de tal manera que s'hi produeixi una nova fuga, incendi, rebentada o esclat, que al seu torn provoqui nous fenòmens perillosos.

Article 4. *Exclusions.*

Aquest Reial decret no s'aplica a:

- Els establiments, les instal·lacions o les zones d'emmagatzematge militars.
- Els riscos i els accidents ocasionats per les radiacions ionitzants.
- El transport de substàncies perilloses per carretera, ferrocarril, via navegable interior i marítima o aèria, inclosos l'emmagatzematge temporal intermedi, les activitats de càrrega i descàrrega i el trasllat des de, o cap a, molls, embarcadors o estacions ferroviàries de classificació, fora dels establiments als quals és aplicable aquest Reial decret.
- El transport de substàncies perilloses per canalitzacions, incloses les estacions de bombament, situades fora dels establiments als quals s'aplica aquest Reial decret.
- Les activitats de les indústries d'extracció dedicades a l'exploració i l'explotació de minerals en mines i pedreres, així com mitjançant perforació.
- Els abocadors de residus.
- Els establiments regulats en el Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.

Article 5. *Obligacions de caràcter general de l'industrial.*

Els industrials als establiments dels quals sigui aplicable aquest Reial decret estan obligats a:

- Adoptar les mesures que preveu aquest Reial decret i totes les que siguin necessàries per prevenir

accidents greus i limitar les seves conseqüències per a les persones, els béns i el medi ambient.

b) Col·laborar amb els òrgans competents de les comunitats autònomes i demostrar en tot moment, i especialment amb motiu dels controls i les inspeccions a què es refereix l'article 19, que han pres totes les mesures necessàries previstes en aquest Reial decret.

Article 6. *Notificació.*

1. Els industrials als establiments dels quals sigui aplicable aquest Reial decret estan obligats a enviar una notificació a l'òrgan competent de la comunitat autònoma on radiquin, que contingui, com a mínim, la informació i les dades que figuren en l'annex II.

2. L'industrial ha de remetre la notificació a què es refereix l'apartat 1:

a) En cas d'establiments nous, abans del començament de la construcció, dins el termini que determini la comunitat autònoma.

b) En cas dels establiments existents que no estiguin subjectes a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, al que disposen els reials decrets 886/1988, de 15 de juliol, sobre prevenció d'accidents majors en determinades activitats industrials, i 952/1990, pel qual es modifiquen els annexos i es completen les disposicions del Reial decret 886/1988, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

c) Quan es tracti d'establiments existents respecte dels quals l'industrial, en virtut dels reials decrets 886/1988 i 952/1990 mencionats, hagi informat ja els òrgans competents, s'ha de notificar aquesta informació actualitzada, d'acord amb el que preveu aquest Reial decret, en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

3. L'industrial ha d'informar immediatament l'òrgan competent de la comunitat autònoma on estigui ubicat l'establiment, de les circumstàncies següents:

a) L'augment significatiu de la quantitat o la modificació significativa de les característiques o de la forma física de les substàncies perilloses presents indicades en la notificació enviada per l'industrial en virtut de l'apartat 1 d'aquest article.

b) Qualsevol canvi en els processos en què intervinguin substàncies perilloses.

c) El tancament temporal o definitiu de la instal·lació.

Article 7. *Política de prevenció d'accidents greus.*

1. Els industrials de tots els establiments als quals és aplicable aquest Reial decret han de definir la seva política de prevenció d'accidents greus i plasmar-la en un document escrit.

2. Aquesta política ha de comprendre i reflectir els objectius i els principis d'actuació generals establerts per l'industrial en relació amb el control dels riscos d'accidents greus, respecte als elements que recull l'annex III, relatius a:

- a) Organització i personal.
- b) Identificació i avaluació dels riscos d'accident greu.
- c) Control de l'explotació.
- d) Adaptació a les modificacions.
- e) Planificació davant de situacions d'emergència.
- f) Seguiment dels objectius fixats.
- g) Auditoria i revisió.

3. La posada en pràctica d'aquesta política de prevenció d'accidents greus té per objecte garantir un grau elevat de protecció a les persones, als béns i al medi

ambient, a través dels mitjans, les estructures i els sistemes de gestió apropiats.

4. Aquest document s'ha de mantenir a disposició dels òrgans competents de les comunitats autònomes amb vista, en particular, a l'aplicació del paràgraf b) de l'article 5 i de l'article 19.

5. Els terminis per elaborar-lo són:

a) Per als nous establiments, abans que se n'iniciï l'explotació, dins el termini que determini la comunitat autònoma.

b) Per als establiments existents que no estiguin subjectes al que disposen els reials decrets 886/1988 i 952/1990, a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, en el termini de tres anys a partir d'aquesta data.

c) Per als altres establiments, en el termini de dos anys, a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

6. Per a aquells establiments als quals sigui aplicable el que preveu l'article 9 d'aquest Reial decret, aquest document ha de formar part de l'informe de seguretat.

Article 8. *Efecte dòmino.*

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes, utilitzant la informació rebuda de l'industrial en virtut dels articles 6 i 9, han de determinar els establiments o grups d'establiments en què la probabilitat i les conseqüències d'un accident greu es puguin veure incrementades a causa de la ubicació i la proximitat entre aquests establiments i la presència en aquests establiments de substàncies perilloses.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'establir protocols de comunicació que assegurin que els establiments així determinats:

a) S'intercanviïn de manera adequada les dades necessàries, per possibilitar que els industrials prenguin en consideració el caràcter i la magnitud del risc general d'accident greu en les seves polítiques de prevenció d'accidents greus, sistemes de gestió de la seguretat, informes de seguretat i plans d'emergència interior;

b) Cooperin en la informació a la població d'acord amb el que preveu l'article 13.

3. En els informes de seguretat s'han de preveure aquells accidents que es puguin produir per efecte dòmino, entre instal·lacions d'un mateix establiment.

Article 9. *Informe de seguretat.*

1. Els industrials d'establiments en què hi hagi substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les especificades en la columna 3 de les parts 1 i 2 de l'annex I estan obligats a elaborar un informe de seguretat, que té per objecte:

a) Demostrar que s'ha establert una política de prevenció d'accidents greus i un sistema de gestió de la seguretat per a la seva aplicació d'acord amb els elements que figuren en l'annex III;

b) Demostrar que s'han identificat i avaluat els riscos d'accidents, amb especial rigor en els casos en què aquests puguin generar conseqüències greus, i que s'han pres les mesures necessàries per prevenir-los i per limitar les seves conseqüències per a les persones, els béns i el medi ambient;

c) Demostrar que el disseny, la construcció, l'explotació i el manteniment de tota instal·lació, zona d'emmagatzematge, equips i infraestructura lligada al seu funcionament, que estiguin relacionats amb el risc d'accident greu a l'establiment, presenten una seguretat i fiabilitat suficients;

d) Demostrar que s'han elaborat plans d'emergència interior i facilitar les dades necessàries que possibilitin l'elaboració del pla d'emergència exterior a fi de prendre les mesures necessàries en cas d'accident greu;

e) Proporcionar informació suficient a les autoritats competents perquè puguin prendre decisions en matèria d'implantació de nous establiments o d'autorització d'un altre tipus de projectes prop dels establiments existents.

2. La política de prevenció d'accidents greus i el sistema de gestió de la seguretat han de formar part de l'informe de seguretat, a més de les dades i la informació especificada en la declaració obligatòria de la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic.

El Ministeri d'Indústria i Energia, a través de la Direcció d'Indústria i Tecnologia, pot proposar al Consell de Coordinació i de Seguretat Industrial un conjunt de requisits mínims del contingut tècnic dels informes de seguretat que hagin de preparar diversos tipus d'establiments. Aquests requisits tècnics es centren exclusivament en especificacions exigibles a equips, instal·lacions, sistemes i organització industrial, amb caràcter genèric.

3. D'acord amb el que disposa l'article 17, l'informe de seguretat i qualsevol altres estudis o informes de naturalesa anàloga que hagin de fer els industrials, en virtut de la legislació sectorial aplicable, es poden fusionar en un document únic als efectes d'aquest article, quan l'esmentada fusió permeti evitar duplicacions innecessàries de la informació i la repetició dels treballs efectuats per l'industrial o l'autoritat competent, sempre que es compleixin tots els requisits d'aquest article.

4. L'industrial ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma l'informe de seguretat que ha de ser avaluat. Per avaluar els informes de seguretat, l'òrgan competent de la comunitat autònoma pot requerir, si ho estima convenient, la col·laboració dels organismes de control acreditats d'acord amb el que preveu el Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial.

5. En cas que l'establiment estigui ubicat en domini públic portuari, l'autoritat portuària corresponent ha de tenir en compte l'informe esmentat per elaborar el pla d'emergència interior del port, d'acord amb la legislació sectorial aplicable.

6. La presentació de l'informe de seguretat a l'òrgan competent de la comunitat autònoma s'ha de fer respectant els terminis següents:

a) Per als nous establiments, abans de començar-ne la construcció o l'explotació, dins el termini que determini la comunitat autònoma.

b) Per als establiments existents que no estiguin encara subjectes al que disposen els reials decrets 886/1988 i 952/1990, en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, en el termini de tres anys a partir d'aquesta data.

c) Per als altres establiments, en el termini de dos anys a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

d) Immediatament, després de la revisió periòdica a què es refereix l'apartat 8 d'aquest article.

7. Una vegada avaluat l'informe de seguretat, l'òrgan competent de la comunitat autònoma s'ha de pronunciar, en el termini màxim de sis mesos, sobre les condicions de seguretat de l'establiment en matèria d'accidents greus en algun dels sentits següents:

a) Comunicar a l'industrial les seves conclusions sobre l'examen de l'informe de seguretat, si s'escau, amb la sol·licitud prèvia d'informació complementària.

b) Prohibir la posada en servei o la continuació de l'activitat de l'establiment de què es tracti, d'acord amb les facultats i els procediments previstos a l'article 18.

8. L'informe de seguretat ha de ser revisat i, si s'escau, actualitzat periòdicament, de la manera següent:

a) Com a mínim cada cinc anys.

b) En qualsevol moment, a iniciativa de l'industrial o a petició de l'autoritat competent, quan estigui justificat per noves dades o amb la finalitat de tenir en compte els nous coneixements tècnics sobre seguretat.

9. Quan es demostrï, prèvia sol·licitud de l'industrial, que determinades substàncies que hi hagi a l'establiment o que una part del mateix establiment no pot presentar perill significatiu d'accident greu, l'òrgan competent pot limitar la informació exigida a l'informe de seguretat, d'acord amb els criteris que recull l'annex IV.

10. Així mateix, l'òrgan competent pot exigir als industrials d'establiments en què hi hagi substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les especificades en la columna 2, de les parts 1 i 2 de l'annex I, que elaborin i remetin a l'esmentat òrgan determinats aspectes de l'informe de seguretat que puguin ser necessaris per al compliment del que especifica l'article 7.

11. Les decisions esmentades en l'apartat 8 i 9, una vegada adoptades per l'òrgan competent de la comunitat autònoma, s'han de notificar a la Comissió Nacional de Protecció Civil.

Article 10. *Modificació d'una instal·lació, establiment o zona d'emmagatzematge.*

En cas de modificació d'un establiment, instal·lació, zona d'emmagatzematge, procediment i forma d'operació o de les característiques i les quantitats de substàncies perilloses que pugui tenir conseqüències importants pel que fa als riscos d'accident greu, l'industrial:

a) Ha de revisar i, si s'escau, modificar la política de prevenció d'accidents greus, el sistema de gestió de seguretat, així com el pla d'emergència interior, previstos en els articles 7, 9 i 11, dins dels terminis previstos en aquests preceptes.

b) Ha de revisar i, si s'escau, modificar l'informe de seguretat i informar de manera detallada l'òrgan competent de la comunitat autònoma a què es refereix l'article 16 sobre les modificacions abans de fer-les.

Article 11. *Plans d'emergència.*

1. En tots els establiments subjectes a les disposicions d'aquest Reial decret, l'industrial ha d'elaborar un pla d'autoprotecció, denominat pla d'emergència interior, en què es defineixi l'organització i el conjunt de mitjans i procediments d'actuació, amb la finalitat de prevenir els accidents de qualsevol tipus i, si s'escau, limitar-ne els efectes a l'interior de l'establiment.

El seu contingut s'ha d'ajustar al que especifica la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació de plans especials en el sector químic i s'ha d'elaborar prèvia consulta al personal de l'establiment, d'acord amb el que disposa el capítol V, relatiu a consulta i participació dels treballadors, de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

2. Aquest pla s'ha de remetre a l'òrgan competent de la comunitat autònoma:

a) Per als nous establiments, abans que s'iniciï la seva explotació, en el termini establert per la comunitat autònoma.

b) Per als establiments existents que no estiguin subjectes al que disposen els reials decrets 886/1988

i 952/1990, en el termini de tres anys a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

c) Per als altres establiments, en el termini de dos anys a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

3. L'industrial dels establiments en què hi hagi substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les especificades en la columna 3 de les parts 1 i 2 de l'annex I ha de proporcionar als òrgans competents de la comunitat autònoma la informació i el suport necessaris perquè aquests puguin elaborar plans d'emergència exterior. Els industrials han de proporcionar aquesta informació en els terminis següents:

a) Per als nous establiments, abans que s'iniciï la seva explotació, dins el termini establert per la comunitat autònoma.

b) Per als establiments existents que no estiguin subjectes al que disposen els reials decrets 886/1988 i 952/1990, en el termini de tres anys, a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

c) Per als altres establiments, en el termini de dos anys a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

4. Per a les empreses a què es refereix l'apartat 3, els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'elaborar, amb la col·laboració dels industrials, un pla d'emergència exterior per prevenir, i si s'escau mitigar, les conseqüències dels possibles accidents greus prèviament analitzats, classificats i avaluats, que estableixi les mesures de protecció més idònies, els recursos humans i materials necessaris i l'esquema de coordinació de les autoritats, òrgans i serveis que hagin d'intervenir.

5. El seu contingut i el procediment d'homologació s'han d'ajustar al que especifica la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació de plans especials del sector químic.

Els terminis per elaborar-lo són els següents:

a) Per als nous establiments, tres anys després de l'inici de l'explotació.

b) Per als establiments existents que no estiguin subjectes als articles 6 i 7 del Reial decret 886/1988 i les modificacions introduïdes pel Reial decret 952/1990, a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, en el termini de cinc anys a comptar des d'aquesta data.

c) Per als altres establiments, en el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

6. Per elaborar els plans d'emergència exterior, els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'establir mecanismes de consulta a la població que es pugui veure afectada per un accident greu.

7. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'organitzar un sistema que garanteixi la revisió periòdica i, si s'escau, la modificació dels plans d'emergència interior i exterior, a intervals apropiats que no han d'excedir els tres anys. La revisió ha de tenir en compte tant els canvis que s'hagin produït en els establiments corresponents com en l'organització dels serveis d'emergència que hagin d'intervenir, com també els nous coneixements tècnics i els coneixements sobre les mesures que s'hagin de prendre en cas d'accident greu.

Aquest sistema ha de garantir que totes les administracions, organismes i serveis implicats disposin puntualment de les actualitzacions i les revisions efectuades en els plans d'emergència.

8. Així mateix, l'autoritat competent de la comunitat autònoma ha de sol·licitar a la Comissió Nacional de Protecció Civil una nova homologació, si així ho considera convenient, en funció de les revisions periòdiques,

ampliacions, substitucions o altres modificacions que variïn les condicions en què es va fer l'homologació inicial.

9. L'autoritat competent a la comunitat autònoma pot decidir, a la vista de la informació continguda en l'informe de seguretat, que les disposicions de l'apartat 4 relatives a l'obligació d'establir un pla d'emergència exterior no s'apliquin, sempre que es demostrï que la repercussió dels accidents previstos a l'informe de seguretat no té conseqüències a l'exterior. Aquesta decisió justificada s'ha de comunicar a la Comissió Nacional als efectes que preveu l'article 16.

Article 12. Ordenació territorial i limitacions a la radiació dels establiments.

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de vetllar perquè es tinguin en compte els objectius de prevenció d'accidents greus i de limitació de les seves conseqüències en l'assignació o utilització del sòl, mitjançant el control de:

a) La implantació dels nous establiments.

b) Les modificacions dels establiments existents previstos a l'article 10.

c) Les obres noves, efectuades en l'àmbit d'influència territorial que es derivi de l'estudi de seguretat de l'establiment, com ara vies de comunicació, llocs freqüentats pel públic o zones per a habitatges, quan l'emplaçament o les obres executades puguin augmentar el risc o les conseqüències de l'accident greu.

2. Les polítiques d'assignació del sòl han de tenir en compte la necessitat de mantenir les distàncies adequades, d'una banda, entre els establiments que preveu aquest Reial decret i, de l'altra, les zones d'habitatge, les zones freqüentades pel públic i les zones que presentin un interès natural, així com, per als establiments existents, les mesures tècniques complementàries a què es refereix l'article 5, a fi de no augmentar els riscos per a les persones.

3. Dins de la política de prevenció d'accidents i de limitació de les seves conseqüències, es pot establir l'exigència d'un dictamen tècnic sobre els riscos vinculats a l'establiment, amb caràcter previ a les decisions d'índole urbanística.

Article 13. Informació a la població relativa a les mesures de seguretat.

1. L'autoritat competent, en cada cas, en col·laboració amb els industrials dels establiments que preveu l'article 9, ha d'assegurar que les persones que es puguin veure afectades per un accident greu que s'iniciï en aquests establiments rebïn la informació sobre les mesures de seguretat que s'han de prendre i sobre el comportament que cal adoptar en cas d'accident.

2. Aquesta informació s'ha de revisar cada tres anys i, en tot cas, quan es donin alguns dels supòsits de modificació continguts a l'article 10. La informació ha d'estar a disposició del públic de manera permanent. La informació ha de recollir, almenys, les dades que figuren a l'annex V.

3. L'autoritat competent, en cada cas, ha de garantir que l'informe de seguretat estigui a disposició del públic. L'industrial li pot sol·licitar que no divulgui al públic determinades parts de l'informe, per motius de confidencialitat de caràcter industrial, comercial o personal, de seguretat pública o de defensa nacional. En aquests casos, amb l'acord de l'autoritat competent, l'industrial ha de proporcionar a l'autoritat i posar a disposició del públic un informe en què s'exclouin aquestes parts.

4. L'autoritat competent, en cada cas, als fins d'aquest Reial decret, ha de sotmetre a tràmit d'informació pública, amb caràcter previ a la seva aprovació o autorització, els projectes següents:

- a) Projectes de nous establiments o instal·lacions que preveu l'article 9.
- b) Projectes de modificació d'establiments o instal·lacions existents dels que preveu l'article 9 i altres que, a conseqüència de la modificació, quedin afectats per l'àmbit d'aplicació del referit article.
- c) Projectes d'obra o edificacions al voltant dels establiments ja existents.

Article 14. Informació que ha de facilitar l'industrial en cas d'un accident greu.

Els industrials de tots els establiments compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret estan obligats a complir, tan aviat com s'origini un incident o un accident susceptible de causar un accident greu, d'acord amb la definició donada a l'article 3, i fent ús dels mitjans més adequats, el següent:

a) Informar de manera immediata els òrgans competents de la comunitat autònoma. Per a això s'han d'adequar línies de comunicació directa amb el centre d'emergències que a aquests efectes tingui disposat l'autoritat competent.

b) Comunicar-los al més aviat possible la informació següent:

1. Les circumstàncies que han concorregut perquè es produeixi l'accident.
2. Les substàncies perilloses i quantitats implicades inicialment en l'accident, o que puguin estar-ho per l'evolució desfavorable de l'accident.
3. Les dades disponibles per avaluar els efectes directes i indirectes a curt, mitjà i llarg termini en les persones, el béns i el medi ambient.
4. Les mesures d'emergència interior adoptades.
5. Les mesures d'emergència interior previstes.
6. Les mesures de suport exterior necessàries per al control de l'accident i l'atenció als afectats.
7. Altra informació referida a l'accident que li pugui sol·licitar l'autoritat competent.

c) Remetre'ls, de manera detallada, les causes i els efectes produïts a conseqüència de l'accident.

d) Informar-los de les mesures previstes per:

1. Palliar els efectes de l'accident a curt, mitjà i llarg termini.
2. Garantir la seguretat de les instal·lacions del seu entorn i la protecció de les persones, els béns i el medi ambient.
3. Evitar que es produeixin accidents similars, d'acord amb les experiències adquirides.

e) Actualitzar la informació facilitada, en cas que investigacions més rigoroses posin de manifest nous fets que modifiquin aquesta informació o les conclusions que en dimanin.

Article 15. Informació que l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de facilitar en cas d'accident greu.

Amb la finalitat d'assegurar la coordinació en els casos d'accidents greus, entre les autoritats que han d'intervenir, a fi de limitar-ne les conseqüències, així com per complir els requisits d'informació a la Comissió de la Unió Europea, els òrgans competents de les comunitats autònomes:

1. Han d'informar, en el moment en què es tingui notícia d'un accident greu, la Delegació del Govern corresponent i, si s'escau, la Subdelegació del Govern de la província on estigui radicat l'establiment. La comunicació s'ha de fer d'acord amb el que preveu la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic.

2. Han de remetre a la Direcció General de Protecció Civil, a través de la Delegació del Govern corresponent, tan aviat com sigui possible, la informació dels accidents greus que ocorrin en el seu territori. Per a aquells que responguin als criteris de l'annex VI d'aquest Reial decret, aquesta informació ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

a) Nom i direcció de l'autoritat encarregada d'elaborar l'informe.

b) Data, hora i lloc de l'accident greu, nom complet de l'industrial i ubicació de l'establiment de què es tracti.

c) Una breu descripció de les circumstàncies de l'accident, amb indicació de la substàncies perilloses de què es tracti i els efectes immediats en les persones, els béns i el medi ambient.

d) Una breu descripció de les mesures d'emergència adoptades i de les precaucions immediates necessàries per evitar l'esdeveniment d'accidents similars.

3. Han de remetre, així mateix, a la Direcció General de Protecció Civil, a través de la Delegació del Govern corresponent, un informe complet de les causes, l'evolució, l'actuació i altres mesures preses durant l'emergència a l'interior i a l'exterior de la instal·lació afectada, així com l'experiència derivada de l'accident, a fi de millorar la prevenció de successos similars.

4. Per al compliment dels apartats 2 i 3 s'han d'acordar, en el si de la Comissió Nacional de Protecció Civil, els formats normalitzats corresponents, seguint els criteris aconsellats per la Comissió Europea.

La Direcció General de Protecció Civil ha de remetre aquesta informació normalitzada a la Comissió Europea, segons el que disposa l'article 16 d'aquest Reial decret.

5. Així mateix, la informació corresponent als apartats 2 i 3 s'ha d'incorporar al Banc Central de Dades i Successos, de conformitat amb el que disposa la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic.

Article 16. Autoritats competents.

Es consideren autoritats competents als efectes d'aquest Reial decret:

1. El Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de Protecció Civil, per:

a) Mantenir una relació permanent amb la Comissió Europea als efectes previstos en la Directiva 96/82/CE, de 9 de desembre, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, i en particular per:

1. Informar, tan aviat com sigui possible, dels accidents greus que hagin ocorregut en el territori espanyol i que responguin als criteris de l'annex VI.

2. Intercanviar informació sobre l'experiència adquirida en matèria de prevenció d'accidents greus i la limitació de les seves conseqüències.

3. Facilitar a la Comissió un informe triennal d'acord amb el procediment previst a la Directiva 91/692/CEE, de 23 de desembre, en relació amb la implantació de la Directiva 96/82/CE a l'Estat espanyol.

4. Comunicar a la Comissió una llista motivada dels establiments afectats per l'article 9.

b) Mantenir una relació permanent, en coordinació amb les delegacions del Govern corresponents, amb els òrgans competents de les comunitats autònomes als efectes previstos en aquest Reial decret, i en particular per:

1. Rebre i avaluar les dades de la notificació a què es refereix l'article 6, sobre els establiments afectats, a fi de mantenir i actualitzar el Banc Central de Dades i Successos.

2. Recollir informes o qüestionaris relacionats amb aspectes tècnics i amb la implantació d'aquesta disposició.

3. Elaborar informes periòdics sobre els ensenyaments derivats dels accidents greus esdevinguts a Espanya, d'acord amb la informació que figura a l'article 15.

c) Informar, a través de la Comissió Nacional de Protecció Civil, respecte a les iniciatives, les accions i l'intercanvi d'experiències, generats pels grups tècnics constituïts per la Comissió Europea, dels seus resultats i la seva difusió.

d) Posar a disposició d'altres estats membres de la Unió Europea que es puguin veure afectats per potencials efectes transfronterers d'un accident greu produït en un establiment dels que preveu l'article 9, radicats en territori espanyol, la informació suficient perquè l'Estat membre afectat pugui adoptar les mesures de prevenció i protecció oportunes, així com traslladar a les autoritats competents de les comunitats autònomes la informació rebuda d'altres estats membres en relació amb accidents greus produïts en establiments de la naturalesa al·ludida, radicats fora del territori espanyol, que potencialment puguin afectar el seu àmbit geogràfic.

e) Posar a disposició dels estats membres afectats la decisió que un establiment pròxim al seu territori no pot presentar cap perill d'accident greu fora del seu perímetre i no requereix cap pla d'emergència exterior d'acord amb l'apartat 9 de l'article 11, així com traslladar als òrgans competents de les comunitats autònomes la decisió per part d'altres estats membres pròxims al seu territori de no elaborar el pla d'emergència exterior.

f) Conèixer i traslladar a la Comissió Nacional de Protecció Civil la proposta d'homologació dels plans d'emergència exterior que hagin elaborat i aprovat els òrgans competents de les comunitats autònomes, així com les seves successives revisions.

g) Participar en l'execució dels plans d'emergència exterior en els supòsits en què la direcció i la coordinació de les actuacions correspongui al Ministeri de l'Interior, en compliment del que disposa el Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la Norma bàsica de protecció civil.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes per:

a) Rebre, avaluar i utilitzar la informació a què es refereixen els articles 6 a 11 i, si s'escau, la informació a què fa referència l'article 14, així com recollir totes les dades que s'estimi oportú en l'exercici de les seves competències.

b) Elaborar, aprovar i remetre a la Comissió Nacional de Protecció Civil, per a l'homologació corresponent, els plans d'emergència exterior dels establiments afectats per l'article 9 d'aquest Reial decret, segons el que preveu l'article 11. Per a la implantació i el manteniment dels plans d'emergència es poden establir formes de col·laboració entre les diferents administracions i entitats públiques i privades.

c) Ordenar l'aplicació dels plans d'emergència exterior i dirigir-los, d'acord amb la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic.

d) Informar, en el moment que es tingui notícia d'un accident greu, la Delegació del Govern corresponent i, quan sigui procedent, la Subdelegació del Govern a la província on estigui radicat l'establiment.

e) Elaborar i remetre els informes que la Comissió Europea sol·liciti sobre l'aplicació d'aquest Reial decret, a través de la Direcció General de Protecció Civil.

f) Assegurar el compliment de les obligacions establertes en aquest Reial decret, mitjançant l'exercici de les facultats corresponents d'inspecció i sanció, d'acord amb l'ordenament jurídic.

3. Els delegats del Govern en les comunitats autònomes o, si s'escau, els subdelegats del Govern, conforme al que estableix la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, i altres normes aplicables, per:

a) Col·laborar amb els òrgans competents de les comunitats autònomes en l'elaboració dels plans d'emergència exterior.

b) Rebre i traslladar a la Direcció General de Protecció Civil la informació prevista en aquest Reial decret, que l'han de facilitar les comunitats autònomes.

c) Recollir totes les dades, estudis i informes que es considerin necessaris a fi d'exercir les competències, les funcions i les facultats que els reconeixen les seves disposicions reguladores.

d) Dirigir l'execució dels plans d'emergència exterior en coordinació amb la comunitat autònoma corresponent, quan aquesta execució l'assumeixi el Ministeri de l'Interior, d'acord amb la Norma bàsica de protecció civil.

4. Els ajuntaments o altres entitats locals, si s'escau, per:

a) Col·laborar amb els òrgans competents de la comunitat autònoma en l'elaboració dels plans d'emergència exterior que afectin el seu terme municipal, aportant la informació que sigui necessària, en què s'han d'incloure les dades relatives a censos de població, cartografia municipal, identificació de les vies d'evacuació, organització de la protecció civil municipal i altres d'equivalents.

b) Elaborar i mantenir actualitzat el pla d'actuació municipal o local, segons les directrius dels plans d'emergència exterior; participar en l'execució d'aquests últims, dirigint i coordinant les mesures i les actuacions previstes en aquells, com ara avisos a la població, activació de les mesures de protecció necessàries i efectuar exercicis i simulacres de protecció civil.

c) Aprovar en el ple de la corporació corresponent el pla d'actuació municipal o local i remetre'l a la Comissió Autònoma de Protecció Civil per a la seva homologació.

d) Informar de manera immediata l'òrgan competent de la comunitat autònoma sobre els accidents greus que s'originin en el terme municipal, així com de qualsevol incident que pugui donar lloc al seu desencadenament, amb independència dels sistemes d'alerta que es determinin en el pla d'emergència exterior.

5. Les autoritats portuàries per:

a) Rebre la informació prevista en els articles 6, 7, 9, 10 i 11 d'aquest Reial decret, que els ha de proporcionar l'industrial, i també als òrgans competents de les comunitats autònomes, en els casos en què els establiments es trobin en el domini públic portuari.

b) Adoptar mesures de protecció de riscos mitjançant la col·laboració amb els òrgans competents de les comunitats autònomes en l'elaboració del pla d'emergència exterior, en relació amb aquells establiments que es trobin en el domini públic portuari.

6. Les capitànies marítimes per:

Exercir les funcions relatives a la lluita contra la contaminació del medi marí en aigües situades en zones en què Espanya exerceixi sobirania, drets sobirans o jurisdicció, d'acord amb el que preveu l'article 88 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.

Article 17. *Coordinació i cooperació administrativa.*

1. Les administracions públiques, en compliment del que preveu aquest Reial decret, han d'actuar d'acord amb els principis de coordinació i col·laboració.

2. Les autoritats competents han de vetllar perquè les informacions d'interès obtingudes en virtut d'aquest Reial decret siguin a disposició de les autoritats competents en cada cas en matèria de protecció civil, de prevenció de riscos per a la salut humana, de prevenció de riscos laborals, de seguretat i qualitat industrial, de protecció del medi ambient, d'ordenació del territori i d'urbanisme i ports.

Article 18. *Prohibició d'explotació.*

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes poden prohibir l'explotació o l'entrada en servei de qualsevol establiment, instal·lació, zona d'emmagatzematge, o qualsevol part dels establiments, quan:

a) Les mesures adoptades pel titular de la instal·lació per a la prevenció i la reducció dels accidents greus es considerin, de manera justificada, manifestament insuficients.

b) L'industrial no hagi presentat la notificació, l'informe de seguretat o una altra informació exigida per aquest Reial decret dins el termini establert.

2. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'informar la Comissió Nacional de Protecció Civil de les decisions adoptades segons el que disposa l'apartat 1 d'aquest article.

Article 19. *Inspecció.*

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'establir un sistema d'inspecció i les mesures de control adequades a cada tipus d'establiment comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret. Les inspeccions han de possibilitar un examen planificat i sistemàtic dels equips tècnics, l'organització i els modes de gestió aplicats a l'establiment, a fi que l'industrial pugui demostrar, en particular:

a) Que ha pres les mesures adequades, d'acord amb les activitats efectuades a l'establiment, per prevenir accidents greus.

b) Que ha adoptat les mesures necessàries per limitar les conseqüències d'accidents greus dins i fora de l'establiment.

c) Que les dades i la informació facilitats a l'informe de seguretat o en qualsevol altre informe o notificació presentats reflecteixen fidelment l'estat de seguretat de l'establiment.

d) Que ha establert programes i ha informat el personal de l'establiment sobre les mesures de protecció i actuació en cas d'accident.

2. El sistema d'inspecció previst a l'apartat 1 ha de reunir, com a mínim, les condicions següents:

a) Hi ha d'haver un programa d'inspeccions per a tots els establiments. Llevat que l'autoritat competent hagi establert un programa d'inspeccions sobre la base

d'una avaluació sistemàtica dels perills inherents als accidents greus relacionades amb l'establiment que es considera, el programa ha d'incloure, almenys, cada dotze mesos, una inspecció in situ de cada establiment que recull l'article 9 efectuada per l'autoritat competent.

b) Després de cada inspecció efectuada, l'autoritat competent ha d'elaborar un informe.

c) El seguiment de cada inspecció feta per l'autoritat competent s'ha d'efectuar, si s'escau, en col·laboració amb la direcció de l'establiment, dins el termini que determini la comunitat autònoma, després de la inspecció.

d) Per fer les inspeccions, l'òrgan competent de la comunitat autònoma pot requerir, si ho estima convenient, la col·laboració d'organismes de control acreditats per l'Administració competent, d'acord amb el que disposa el Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial.

e) Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de posar en coneixement de les corresponents comissions autonòmiques de protecció civil, mitjançant un informe anual elaborat amb aquesta finalitat, els resultats i les circumstàncies que han concorregut en les inspeccions efectuades.

f) Quan dels informes d'inspecció es desprenguin dades d'interès rellevant per a altres àrees d'actuació administrativa, en matèria de riscos per a la salut humana, seguretat i salut laboral, seguretat i qualitat industrial, ordenació del territori i urbanisme, medi ambient o ports, els òrgans competents de les comunitats autònomes han de remetre còpia d'aquests informes a les respectives autoritats competents en aquestes matèries, a fi que puguin adoptar les mesures pertinents.

Article 20. *Intercanvi i sistema d'informació.*

1. La Direcció General de Protecció Civil del Ministeri de l'Interior ha d'elaborar un Banc Central de Dades i Successos, que, pel que fa a accidents greus, ha de mantenir a disposició dels òrgans competents de les comunitats autònomes. Aquest Banc ha de ser tant un registre dels accidents greus que hagin ocorregut al nostre país, com un sistema per a l'intercanvi d'informació que inclogui les dades sobre accidents greus que hagin ocorregut en altres estats membres de la Comunitat Europea.

2. El registre i el sistema d'informació ha d'incloure, en relació amb els accidents, la informació facilitada pels òrgans competents de les comunitats autònomes de conformitat amb el que estableix l'article 15 d'aquest Reial decret.

3. Sens perjudici del que disposa l'article 21, s'ha d'establir un procediment perquè aquest sistema d'informació pugui ser consultat pels serveis de les diferents administracions competents, les associacions industrials o comercials, els sindicats, les organitzacions no governamentals que s'ocupin de la protecció del medi ambient i les organitzacions internacionals o d'investigació que operin en aquest àmbit.

Article 21. *Confidencialitat de les dades.*

1. En nom de la més gran transparència, les autoritats competents, en cada cas, han de posar la informació rebuda en aplicació d'aquest Reial decret a disposició de qualsevol persona física o jurídica que ho sol·liciti, en els termes previstos a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

No obstant això, determinats aspectes de la informació obtinguda per les autoritats competents, en cada

cas, poden tenir caràcter confidencial, quan ho estableixi així la legislació aplicable, si afecta:

- a) El caràcter confidencial de les deliberacions de les autoritats competents.
- b) El caràcter confidencial de les relacions internacionals i la defensa nacional.
- c) La seguretat pública.
- d) El secret d'instrucció o d'un procediment judicial en curs.
- e) Secrets comercials i industrials, amb inclusió de la propietat intel·lectual i de la propietat industrial.
- f) Dades o arxius relatius a la vida privada de les persones.
- g) Les dades facilitades per tercers quan aquests sol·licitin que es respecti el seu caràcter confidencial.

2. Totes les persones que, en l'exercici de la seva activitat professional, puguin tenir accés a aquesta informació, estan obligades a guardar secret professional sobre el seu contingut i a assegurar-ne la confidencialitat.

Article 22. *Infraccions i sancions.*

L'incompliment del que disposa aquest Reial decret es qualifica i se sanciona d'acord amb el títol V «Infraccions i sancions» de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.

Disposició addicional primera. *Aplicació del Reglament d'explosius.*

1. Aquest Reial decret no és aplicable als establiments regulats pel Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, que es regeixen per la seva normativa específica, tret del relatiu als plans d'emergència exterior, en què es regeixen pel que disposa aquesta norma.

2. A aquests efectes, la Delegació del Govern a la comunitat autònoma on radiqui l'establiment ha de remetre a l'òrgan competent de l'esmentada comunitat autònoma, per a l'elaboració del pla d'emergència exterior, la certificació d'idoneïtat i el permís exprés del delegat del Govern previ a la seva entrada en funcionament, previstos en els articles 40 i 41 del dit Reglament i qualsevol altra documentació relativa a canvis en les condicions d'explotació. Així mateix, ha de posar a disposició de l'òrgan competent esmentat la documentació prevista en els apartats 1.1r a), b) i c) i 1.2n de l'article 33, i en els apartats 1.1r i 2n de l'article 34 del Reial decret 230/1998 esmentat.

Disposició addicional segona. *Aplicació a Ceuta i Melilla.*

Les disposicions que conté l'article 16.2 d'aquest Reial decret són aplicables pels òrgans competents de les ciutats de Ceuta i Melilla.

Disposició transitòria única. *Actualització documental.*

Les notificacions efectuades, els informes de seguiment, els plans d'emergència interior, els plans d'emergència homologats així com la informació subministrada al públic, en virtut dels reials decrets 886/1988 i 952/1990, s'han d'actualitzar d'acord amb el que disposa aquest Reial decret, en els terminis d'aplicació previstos en els articles 6, 9, 11 i 13, i mantenen fins aleshores la seva validesa.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats els reials decrets 886/1988, de 15 de juliol, sobre prevenció d'accidents majors en determinades activitats, i 952/1990, de 29 de juliol, pel qual es modifica el Reial decret 886/1988, així com totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Adaptació normativa.*

El Govern, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, ha de modificar la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic, a fi d'adaptar-la als nous requisits que contenen aquest Reial decret i la Norma bàsica de protecció civil.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

S'autoritza els ministres de l'Interior, de Foment, de Treball i Assumptes Socials, d'Indústria i Energia, de Sanitat i Consum i de Medi Ambient per modificar, mitjançant una ordre ministerial conjunta, els annexos d'aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 de juliol de 1999.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

ANNEX

Aplicació del Reial decret

INTRODUCCIÓ

1. Aquest annex s'aplica a la presència de substàncies perilloses en qualsevol establiment, d'acord amb el que disposa l'article 3 d'aquest Reial decret, i determina l'aplicació dels articles corresponents.

2. Les barreges i els preparats es tracten de la mateixa manera que les substàncies pures sempre que s'ajustin als límits de concentració establerts d'acord amb les seves propietats segons la Reglamentació corresponent a l'última adaptació al progrés tècnic i indicada en la nota 1 de la part 2, llevat que s'indiqui específicament una composició percentual o una altra descripció.

3. Les quantitats que s'indiquen a continuació com a llinar es refereixen a cada establiment.

4. Les quantitats que s'han de tenir en compte per a l'aplicació dels articles pertinents són les màximes que estiguin presents, o puguin estar-ho, en un moment donat. Per al càlcul de la quantitat total present no s'han de tenir en compte les substàncies perilloses que hi hagi en un establiment únicament en una quantitat igual o inferior al 2 per 100 de la quantitat indicada com a llinar, si la seva situació dins de l'establiment és tal que no pot arribar a provocar un accident greu en cap altre lloc de l'establiment.

5. Les normes que figuren en la nota 4 de la part 2, que regulen l'addició de substàncies perilloses o categories de substàncies perilloses, són aplicables quan sigui convenient.

PART 1

Relació de substàncies

En cas que una substància o grup de substàncies enumerades en aquesta part correspongui també a una categoria de la part 2, s'han de tenir en compte les quantitats llindar indicades en aquesta part 1.

Columna 1	Columna 2	Columna 3
Substàncies perilloses	Quantitat llindar (tones) per a l'aplicació d'	
	(Articles 6 i 7)	(Article 9)
Nitrat d'amoni (veure nota 1)	350	2.500
Nitrat d'amoni (veure nota 2)	1.250	5.000
Pentòxid d'arsènic, àcid arsènic (V) i/o les seves sals	1	2
Triòxid d'arsènic, àcid arsènic (III) i/o les seves sals		0,1
Brom	20	100
Clor	10	25
Compostos de níquel en forma pulverulenta inhalable (monòxid de níquel, diòxid de níquel, sulfur de níquel, disulfur de triníquel, triòxid de diníquel)		1
Etilenimina	10	20
Flúor	10	20
Formaldehid (concentració ≥ 90 per 100)	5	50
Hidrogen	5	50
Àcid clorhídric (gas líquat)	25	250
Alquils de plom	5	50
Gasos líquats extremadament inflamables (inclosos GPL) i gas natural	50	200
Acetilè	5	50
Oxid d'etilè	5	50
Oxid de propilè	5	50
Metanol	500	5.000
4,4 metilen-bis (2-cloroanilina) i/o les seves sals en forma pulverulenta		0,01
Isocianat de metil		0,15
Oxigen	200	2.000
Diisocianat de toluè	10	100
Diclorur de carbonil (fosgen)	0,3	0,75
Trihidrur d'arsènic (arsina)	0,2	1
Trihidrur de fòsfor (fosfina)	0,2	1
Diclorur de sofre	1	1
Triòxid de sofre	15	75
Policlorodibenzofurans i policlorodibenzodioxines (inclosa la TCDD) calculades en equivalent TCDD		0,001
Els següents carcinògens:		
4-Aminodifenil i/o les seves sals, Bencidina i/o les seves sals, Èter bis (clorometílic), Clorometil metil èter, Clorur de dimetil carbamoil, Dimetilnitrosamina, Triamida hexametilfosfòrica, 2-Naftilamina i/o les seves sals i 4-nitrofenil 1,3-Proponosulfona	0,001	0,001
Gasolina d'automoció i altres fraccions lleugeres	5.000	50.000

Notes:

1. Nitrat d'amoni (350/2.500):

Es refereix al nitrat d'amoni i a les barreges de nitrat d'amoni amb un contingut de nitrogen a causa del nitrat d'amoni que superi el 28 per 100 en pes (diferents de les esmentades en la nota 2) i a les solucions aquoses de nitrat d'amoni amb una concentració de nitrat d'amoni que supera el 90 per 100 en pes.

2. Nitrat d'amoni (1.250/5.000).

S'aplica als adobs simples a base de nitrat d'amoni conformes a la Directiva 80/876/CEE i als adobs compostos amb un contingut de nitrogen a causa del nitrat d'amoni que superi el 28 per 100 en pes (un adob compost conté nitrat d'amoni amb fosfat i/o potassa).

3. Policlorodibenzofurans i policlorodibenzodioxines.

Les quantitats dels policlorodibenzofurans i de les policlorodibenzodioxines es calculen amb els factors de ponderació següents:

]Factors d'equivalència tòxica (ITEF) per a les famílies de substàncies de risc (OTAN/CCMS)

2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD{		1,2,3,4,7,8-HxCDF{	
1,2,3,6,7,8-HxCDD}	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF}	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD{		1,2,3,6,7,8-HxCDF{	
		2,3,4,6,7,8-HxCDF}	
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF}	
OCDD	0,001	1,2,3,4,7,8,9-HpCDF{	0,01
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, HP = hepta, O = octa.)

PART 2

Categories de substàncies i preparats no denominats específicament en la part 1

Columna 1	Columna 2	Columna 3
Categoria de substàncies perilloses	Quantitat llindar (tones) de la substància perillosa en el sentit de l'apartat 4 de l'article 3 per a l'aplicació d'	
	(Articles 6 i 7)	(Article 9)
1. Molt tòxica	5	20
2. Tòxica	50	200
3. Comburent	50	200
4. Explosiva [quan la substància o el preparat coincideixin amb la definició del paràgraf a) de la nota 2]	50	200
5. Explosiva [quan la substància o el preparat coincideixin amb la definició del paràgraf b) de la nota 2]	10	50
6. Inflamable [quan la substància o el preparat coincideixin amb la definició del paràgraf a) de la nota 3]	5.000	50.000

Columna 1	Columna 2	Columna 3
Categoria de substàncies perilloses	Quantitat lliandar (tones) de la substància perillosa en el sentit de l'apartat 4 de l'article 3 per a l'aplicació d'	
	(Articles 6 i 7)	(Article 9)
7.a Molt inflamable [quan la substància o el preparat coincideixi amb la definició del paràgraf b).1 de la nota 3]	50	200
7.b Líquid molt inflamable [quan la substància o el preparat coincideixin amb la definició del paràgraf b).2 de la nota 3]	5.000	50.000
8. Extremadament inflamable [quan la substància o el preparat coincideixin amb la definició del paràgraf c) de la nota 3]	10	50
9. Substàncies perilloses per al medi ambient en combinació amb les següents fases de risc:		
i) R50: «molt tòxic per als organismes aquàtics»	200	500
ii) R51: «tòxic per als organismes aquàtics» i R53: «pot provocar a llarg termini efectes negatius per al medi ambient aquàtic»	500	2.000
10. Qualsevol classificació diferent en combinació amb els enunciats de risc següents:		
i) R14: «reacciona violentament amb l'aigua» (s'inclou R14/15)	100	500
ii) R29: «en contacte amb l'aigua allibera gasos tòxics»	50	200

Notes:

1. Les substàncies i els preparats es classifiquen d'acord amb les normes següents:

a) Reial decret 363/1995, de 10 de març, pel qual s'aprova el Reglament sobre notificació de substàncies noves i classificació, envasament i etiquetatge de substàncies perilloses i les seves modificacions posteriors.

b) Reial decret 1078/1993, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament sobre classificació, envasament i etiquetatge de preparats perillosos i les seves modificacions posteriors.

c) Reial decret 2163/1994, de 4 d'octubre, que implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització i les seves modificacions posteriors.

d) Reial decret 3349/1983, de 30 de novembre, pel qual s'aprova la Reglamentació tecnicosanitària per a la fabricació, la comercialització i la utilització de plaguicides, modificat pel Reial decret 162/1991, de 8 de febrer, i les seves modificacions posteriors.

Quan es tracti de substàncies i preparats que no estiguin classificats com a perillosos d'acord amb cap de les normes esmentades però estiguin presents, o puguin estar-ho, en un establiment i que posseeixin, o puguin posseir, en les condicions de l'establiment, propietats equivalents per originar accidents greus, els procediments per a la classificació provisional s'han de fer d'acord amb la norma corresponent.

Quan es tracti de substàncies i preparats les propietats dels quals permetin de classificar-los de més d'una manera, s'han d'aplicar els lliandars més baixos als efectes d'aquest Reial decret.

2. S'entén per explosiu:

a) i) Una substància o preparat que creï riscos d'explosió per xoc, fricció, foc o altres fonts d'ignició (enunciat de risc R2).

ii) Una substància pirotècnica és una substància (o una barreja de substàncies) destinada a produir un efecte de color, lluminós, sonor, gasós o fumigen o una combinació d'aquests efectes, gràcies a reaccions químiques exotèrmiques que s'automantenen, no detonants, o

iii) Una substància o preparat explosiu o pirotècnic contingut en objectes;

b) Una substància o preparat que creï grans riscos d'explosió per xoc, fricció, foc o altres fonts d'ignició (enunciat de risc R3).

3. Per substàncies inflamables, molt inflamables i extremadament inflamables (categoria 6, 7 i 8), s'entén:

a) Inflamables: substàncies i preparats líquids amb un punt d'inflamació que sigui igual o superior a 21 °C i inferior o igual a 55 °C (enunciat de risc R10) i que mantinguin la combustió.

b) Molt inflamables:

1) 1a Substàncies i preparats líquids que es puguin escalfar i puguin arribar a inflamar-se en contacte amb l'aire a temperatura ambient sense cap tipus d'energia afegida (enunciat de risc R17);

2a Substàncies i preparats amb un punt d'inflamació que sigui inferior a 55 °C i que estiguin en estat líquid sota pressió, quan determinades formes de tractament, per exemple pressió o temperatura elevades, puguin crear riscos d'accidents greus,

2) Substàncies i preparats líquids amb un punt d'inflamació que sigui inferior a 21 °C i que no siguin extremadament inflamables (enunciat de risc R11, segon guió);

c) Extremadament inflamables:

1) Substàncies i preparats líquids amb un punt d'inflamació que sigui inferior a 0 °C i amb un punt d'ebullició (o quan es tracti d'una gamma d'ebullicions, el punt d'ebullició inicial) a pressió normal que sigui inferior o igual a 35 °C (enunciat de risc R12, primer guió), i

2) Substàncies i preparats en estat gasós inflamables en contacte amb l'aire a temperatura i pressió ambientals (enunciat de risc R12, segon guió), es mantinguin o no en estat gasós o líquid sota pressió, exclosos els gasos extremadament inflamables líquids (inclòs el GLP) i el gas natural que preveu la part 1, i

3) Substàncies i preparats en estat líquid mantinguts a una temperatura superior al seu punt d'ebullició.

4. L'addició de substàncies perilloses per determinar la quantitat existent en un establiment s'ha de portar a terme segons la regla següent:

Si la suma:

$$q_1/Q + q_2/Q + q_3/Q + q_4/Q + q_5/Q + \dots > 1$$

on

q_X = la quantitat de substància perillosa o categoria de substància perillosa X present inclosa en les parts 1 i 2 d'aquest annex,

Q = la quantitat lliandar pertinent de les parts 1 i 2, llavors, s'apliquen a l'establiment les disposicions d'aquest Reial decret.

Aquesta regla s'aplica en les circumstàncies següents:

a) A les substàncies i els preparats que apareguin en la part 1 en quantitats inferiors a la seva quantitat lliandar, alhora que substàncies que tinguin la mateixa classificació en la part 2, així com a la suma de substàncies i preparats amb la mateixa classificació en la part 2.

b) A la suma de les categories 1, 2 i 9 presents en un mateix establiment.

c) A la suma de les categories 3, 4, 5, 6, 7a, 7b i 8, presents en un mateix establiment.

ANNEX II

Informació mínima que ha de contenir la notificació de l'article 6

a) Número de registre industrial.

b) Nom o raó social de l'industrial i direcció completa de l'establiment corresponent, telèfon i fax.

c) Domicili social de l'industrial i direcció completa, així com telèfon i fax.

d) Nom o càrrec del responsable de l'establiment, si es tracta d'una persona diferent de l'industrial al qual es refereix l'apartat b), i la informació necessària per a la seva localització les vint-i-quatre hores del dia.

e) Informació suficient per identificar les substàncies perilloses tant si estan expressament anomenades com si pertanyen a categories de substàncies d'acord amb l'annex I d'aquest Reial decret:

Nom químic, número de CAS, nomenclatura IUPAC, altres possibles noms identificatius.

Quantitat màxima de la(les) substància(es) present(s) o que puguin ser-hi present(s).

Si la substància o el preparat s'utilitza en procés o magatzem.

Característiques físiques, químiques i toxicològiques i indicació dels perills, tant indirectes com diferits per a les persones, els béns i el medi ambient.

En cas de pertànyer a una categoria s'han d'indicar, a més del nom de la substància o el preparat en concret, les dades per a la seva identificació exacta en les normes a les quals fa referència l'esmentat annex per a la seva classificació, en una categoria o una altra.

f) Activitat exercida o activitat prevista en la instal·lació o zona d'emmagatzematge.

g) Breu descripció dels processos tecnològics.

h) Pla de l'establiment i distribució de les seves instal·lacions.

i) Descripció de l'entorn immediat de l'establiment i, en particular, d'elements capaços de causar un accident greu o d'agreujar-ne les conseqüències, com establiments o instal·lacions, equips, explotacions, infraestructures, etc.

ANNEX III

Elements que s'han de preveure en els articles 7 i 9 relatius al sistema de gestió de seguretat i a l'organització de l'establiment amb vista a la prevenció d'accidents greus

1. El sistema de gestió de seguretat ha d'incloure l'estructura organitzativa general, així com les responsabilitats, els procediments, les pràctiques i els recursos que permetin definir i aplicar la política de prevenció d'accidents greus (PPAG).

2. El sistema de gestió de seguretat ha de preveure els elements següents:

i) Organització i personal: definició de funcions i responsabilitats del personal associat a la prevenció i gestió de riscos d'accidents greus, en tots els nivells d'orga-

nització. Definició de les necessitats formatives de l'esmentat personal, així com l'organització de les activitats formatives i participació del personal.

ii) Identificació i avaluació dels riscos d'accidents greus: adopció i aplicació sistemàtica de procediments tendents a identificar els riscos d'accidents greus i avaluar-ne les conseqüències.

iii) Control de l'explotació: adopció i aplicació de procediments i instruccions dirigides al funcionament en condicions segures, al manteniment de les instal·lacions, els processos, els equips i les parades temporals.

iv) Adaptació de les modificacions: adopció i aplicació de procediments per als projectes de les modificacions que s'hagin d'efectuar en les instal·lacions o zones d'emmagatzematge existents o per al disseny d'una nova instal·lació, procés o zona d'emmagatzematge.

v) Planificació davant de situacions d'emergència: adopció i aplicació de procediments destinats a identificar les emergències previsibles segons una anàlisi sistemàtica, així com elaborar, comprovar i revisar els plans d'emergència.

vi) Seguiment dels objectius fixats: adopció i aplicació de procediments encaminats a l'avaluació permanent del compliment dels objectius fixats per l'industrial en el marc de la política de prevenció d'accidents greus i del sistema de gestió de seguretat, així com el desenvolupament de mecanismes d'investigació i de correcció en cas d'incompliment. Els procediments han de comprendre el sistema de notificació d'accidents greus especialment quan s'hagin produït fallades de les mesures de protecció, i la seva investigació i seguiment d'acord amb les lliçons apreses.

vii) Auditoria i revisió: adopció i aplicació de procediments per a l'avaluació periòdica i sistemàtica de la política de prevenció d'accidents greus i de l'eficàcia i adaptabilitat del sistema de gestió de seguretat.

ANNEX IV

Criteris harmonitzats per a la concessió d'exempcions d'acord amb l'article 9

A efectes del que preveu l'apartat 9 de l'article 9 d'aquest Reial decret, la Comissió ha adoptat la Decisió de 26 de juny de 1998, relativa als criteris harmonitzats per a la concessió d'exempcions per poder limitar la informació exigida en els informes de seguretat.

Aquests criteris no poden afectar el que es refereix a les quantitats de les substàncies perilloses per a l'aplicació de l'article 9 d'aquest Reial decret.

Es pot concedir una exempció, segons l'apartat 9 de l'article 9, quan es compleixi, almenys, un dels criteris genèrics següents:

1. Forma física de la substància: substàncies en forma sòlida que, sota condicions normals i aquelles anormals que es puguin preveure raonablement, no puguin donar lloc a l'alliberament de matèria ni d'energia que pugui suposar un risc d'accident greu.

2. Contenció i quantitats: substàncies empaquetades o confinades de tal forma i en tal quantitat que el seu alliberament màxim possible, sota qualsevol circumstància, no pot suposar un risc d'accident greu.

3. Ubicació i quantitats: substàncies presents en tal quantitat i a tal distància d'altres substàncies perilloses (a l'establiment o una altra part) que no poden suposar un risc d'accident greu per si mateixes ni originar un accident greu en què intervinguin altres substàncies perilloses.

4. Classificació: substàncies definides com a perilloses, en virtut de la seva classificació genèrica en la part 2 de l'annex I d'aquest Reial decret, però que no poden suposar un risc d'accident greu i per a les quals, per tant, la classificació genèrica no resulta oportuna amb aquesta finalitat.

ANNEX V

Informació que s'ha de facilitar a la població en aplicació de l'apartat 1 de l'article 13

1. Nom i cognoms de l'industrial i adreça de l'establiment.

2. Identificació, expressant el càrrec, de la persona que faciliti la informació.

3. Confirmació que l'establiment està sotmès a les disposicions reglamentàries o administratives d'aplicació del Reial decret i que s'ha lliurat a l'autoritat competent la notificació que preveu l'apartat 1 de l'article 6 o l'informe de seguretat mencionat en l'apartat 1 de l'article 9.

4. Explicació en termes senzills de l'activitat o les activitats portades a terme a l'establiment.

5. Els noms comuns o, en cas de substàncies perilloses incloses en la part 2 de l'annex 1, els genèrics o la classificació general de perillositat de les substàncies i els preparats existents a l'establiment que puguin donar lloc a un accident greu, indicant-ne les principals característiques perilloses.

6. Informació general relativa als principals tipus de riscos d'accident greu, inclosos els seus efectes potencials en les persones, els béns i el medi ambient.

7. Informació adequada respecte a com alertar i mantenir informada la població afectada en cas d'accident greu.

8. Informació adequada sobre les mesures que ha d'adoptar i el comportament que ha d'observar la població afectada en cas d'accident greu.

9. Confirmació que l'industrial està obligat a prendre les mesures adequades al lloc, inclosa la d'entrar en contacte amb els serveis d'emergència, a fi d'actuar en cas d'accident greu i limitar-ne al màxim els efectes.

10. Referència al pla d'emergència exterior elaborat per fer front als efectes d'un accident fora de l'establiment, que ha d'incloure crides a la cooperació, amb instruccions o consignes formulades pels serveis d'emergència en el moment de produir-se un accident.

11. Informació detallada sobre la manera d'aconseguir més informació respecte a això, sens perjudici dels requisits de confidencialitat establerts en la legislació vigent.

ANNEX VI

criteris per a la notificació a la Comissió Europea d'un accident, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 15

I. La Direcció General de Protecció Civil, sens perjudici de les competències del Ministeri de Foment en matèria de contaminació marítima, ha de notificar a la Comissió Europea qualsevol accident que s'ajusti a la condició descrita en el punt 1 o en què es doni, almenys, una de les conseqüències descrites en els punts 2, 3, 4 i 5.

1. Substàncies que intervenen.—Qualsevol incendi o explosió o alliberament accidental d'una substància perillosa en què intervingui una quantitat no inferior al 5 per 100 de la quantitat prevista com a llindar en la columna 3 de l'annex I.

2. Perjudicis a les persones o als béns.—Accident en què estigui directament implicada una substància perillosa i que doni origen a algun dels fets següents:

1r Una mort.

2n Sis persones ferides dins de l'establiment que requereixin hospitalització durant vint-i-quatre hores o més.

3r Una persona situada fora de l'establiment que requereixi hospitalització durant vint-i-quatre hores o més.

4t Habitatge(s) situat(s) fora de l'establiment mal-mès(esos) i inutilitzable(s) a causa de l'accident.

5è Evacuació o confinament de persones durant més de dues hores (persones x hores): el producte és igual o superior a 500.

6è Interrupció dels serveis d'aigua potable, electricitat, gas o telèfon durant més de dues hores (persones x hores): el producte és igual o superior a 1.000.

3. Perjudicis directes al medi ambient:

a) Danys permanents o a llarg termini causats a hàbitats terrestres.

b) 0,5 hectàrees o més d'un hàbitat important des del punt de vista de la conservació i protegit per la Llei.

c) 10 hectàrees o més d'un hàbitat més estès, incloses terres de cultiu.

d) Danys significatius o a llarg termini causats a hàbitats d'aigües de superfície o a hàbitats marins*.

1r 10 quilòmetres o més d'un riu, canal o rierol.

2n 1 hectàrea o més d'un llac o estany.

3r 2 hectàrees o més d'un delta.

4t 2 hectàrees o més d'una zona costanera o marítima.

e) Danys significatius causats a un aquífer o a aigües subterrànies*: 1 hectàrea o més.

4. Danys materials:

a) Danys materials a l'establiment: a partir de 2.000.000 d'euros.

b) Danys materials fora de l'establiment: a partir de 0,5 milions d'euros.

5. Dades transfrontereres.—Qualsevol accident en què intervingui directament una substància perillosa i que doni origen a efectes fora del territori de l'Estat membre de què es tracti.

II. S'han de notificar a la Comissió els accidents i els conats d'accident que, fins i tot no ajustant-se als criteris anteriors, presentin, a judici de la Direcció General de Protecció Civil, un interès especial des del punt de vista tècnic per a la prevenció d'accidents greus i per limitar-ne les conseqüències.

* Arribat el cas, es podrien prendre com a referència per valorar un dany les normes següents:

1. Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

2. Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del domini públic hidràulic.

3. Reial decret 927/1988, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de l'administració pública de l'aigua i de la planificació hidrològica, modificat pel Reial decret 1541/1994, de 8 de juliol.

4. Reial decret 258/1989, de 10 de març, pel qual s'estableix la normativa general sobre abocaments de substàncies perilloses des de la terra al mar.

5. Reial decret 734/1988, d'1 de juliol, pel qual s'estableixen normes de qualitat de les aigües de bany.

6. Ordre de 16 de desembre de 1988, relativa als mètodes i a les freqüències d'anàlisi o d'inspecció de les aigües continentals que requereixen protecció o millora per al desenvolupament de la vida piscícola.

7. Ordre d'11 de maig de 1988, sobre característiques bàsiques de qualitat que han de ser mantingudes en els corrents d'aigües continentals, modificada per l'Ordre de 30 de novembre de 1994.

A més de les normes esmentades, es pot tenir en compte la concentració letal 50 (CL50) per a les espècies representatives del medi afectat, d'acord amb la definició continguda en el Reial decret 363/1995, de 10 de març, pel qual s'aprova el Reglament sobre notificació de substàncies noves i classificació, envasament i etiquetatge de substàncies perilloses.